

פרשת חוקת
גיליון קנ"א
שנה ג'
תמוז תשפ"ב

בדרכו אמונה

במשנת מרן רשכבה"ג הדרך אמונה זללה"ה

הרשימות – הנהגות ממוצש"ק במחיצת רביה"ק זיע"א

נכתב ע"י אחד מהמסוכזים, חלק מהנהגות נערך והוגה ע"י הגאון ר' משה חליווה שליט"א

[א] אח"כ חתך לעצמו חלה כזית, סדר סעודתו היה כזית חלה, כוס מיץ, וחתיכת בשר עוף ותבשיל, כשגמר הביא השירים לנכדו נ"י שישב לידו.

[ב] שתה מעט תה לחמין, אח"כ לקח מעט מהמשקה בכפית ורחץ ידיו בחמין. והטעם מפני שלא יהיה שיירי רחיצה, [יצויין שהנהגה זו התחילה ממוצ"ש וארא שנת תשע"ב, לקחת עם כפית מהתה].

[ג] אמר שיר המעלות וגוי' (בניגון מיוחד, כמדוי שעל הפסוק האחרון היו חוזרים בניגון פעמיים), אח"כ אכל ושתה מעט, שאל אם יש מנין שאכלו, היה כהן וא"ל בקול: כהן מברך, ואם היה שני כהנים היה שואל מי יותר מבוגר, ונותן למבוגר.

[ד] הכהן נטל ידיו תחילה, אח"כ מרן ושאר המסובין. [ה] כשלא היה כהן, היה נותן ללוי וגם בלוי היה שואל מי יותר מבוגר ונותן למבוגר.

[ו] כשלא היה כהן ולוי היה מכבד את הסועדים אף בחורים, אך הקפיד שיהיה להם זקן, ופעם אמר שזה סגולה להתחתן.

[ז] המתין עד שכולם יגמרו ליטול מים אחרונים, היה מסתכל אם גמרו וסימן שאפשר לברך.

[ח] הקפיד מאד לברך ברכת המזון מתוך הברכו, ופעמים חילק בידי הקדושות ברכונים לסועדים.

[ט] ברכה ראשונה בשקט ואח"כ יותר בקול (א.ה. – אולי טעמו שאז בפרט צריך לשמוע המזמן).

[יט] אחר ברהמ"ז בירך על כוס של ברכה בופה"ג [כנראה לא שמע ברכת המברך] ושתה מעט.

בס"ד, מוצש"ק בא ט' בשבט התשע"ג.

במוצש"ק זה זכיתי לשהות במעון קדשו של רבינו הגדול עט"ר מו"ר מרן שליט"א (זצוק"ל) כרגיל בתפילת ערבית הבדלה וסעודת מלו"מ.

כעת אכתוב בס"ד מה שרשמתי מיד בעת מעשה בהיותי במעון קדשו של מו"ר מרן שליט"א (זצוק"ל). סדר הנהגותיו הקדושות של מרן בהבדלה ומלו"מ, דבר דבור על אופנו

[א] התבונן אם שטפו במים את הגביע, ושפך כמה טיפות מים שנשארו בו.

[ב] לא מזג בעצמו היין, כנראה לא היה בכוחו.

[ג] לפני שהתחיל בהבדלה שאל אם יש בשמים [על הנר לא שאל כי ראהו לצידו].

[ד] הבדיל מיושב.

[ה] בהבדלה לא הגביה הגביע רק אחזו ביד ימינו, וביד שמאל החזיק הברכו.

מלווה מלכה

[ו] הניחו לפניו לסעודת מלו"מ ב' חלות [לאו דוקא כי הרבה פעמים הניחו חלה אחת], וחתך מעל חלה אחת לסימון.

[ז] שפך מעט מים על ב' ידיו ושפשף זב"ז וניגבם.

[ח] אח"כ נטל נטילת ידים, שפך מים ב' פעמים על יד ימין ואח"כ ב"פ על יד שמאל, בירך ענט"י וניגב.

[ט] בשעת ברכת המוציא אחז בחלה בידי, בירך וחתך החלה לשני חתיכות, וחתך חתיכה לעצמו וטבל במלח.

כהן זצ"ל מח"ס טבילת כלים ועוד, וממקורבי רבינו, שהיה מביא לו עצי בשמים מידי שנה בפסח. וכ"ה בספר ארחות רבינו שמרן החזו"א זצוק"ל לא השתמש בסוג הבשמים שמשמש בהם כל השנה מחשש חמץ, והסביר פעם רבינו ששופכים על זה ספירט ושם יש חשש חמץ (א.ה.) - מדובר כמובן שאין הכשר מהודר לפסח על הצפורן).

- הורה מרן זצוק"ל שמי שמקפיד לאכול מצות יד, אינו יכול לצרף בזימונו מי שאכל מצות מכונה, אולם מי שאוכל מצות מכונה יכול לצרף את האוכלים מצות יד, ולכן כאשר היה אחד מהסועדים על שולחנו אוכל מצות מכונה היה נותן לו לזמן.

כ] הביאו לפניו ילד לחלאקה, גזו מהשערות ואח"כ נטל ידיו במעט מים.

עוד ענין משבוע אח"כ.

- בשעת ברכת בורא מאורי האש הושיט יד ימינו ליד אבוקת האש והביט על צפורניו וכן מעט אחר סיום הברכה ואח"כ המשך בסדר ההבדלה.

מוצאי חג הפסח תשע"ג

- במוצש"ק חוה"מ לא השתמש רבינו שליט"א (זצוק"ל) בבשמים כבכל השנה (ציפורן) אלא בבשמים מיוחדים שהביא לו הגאון המופלג ר' צבי

הכרת הטוב

כל בוקר אחרי תפילת שחרית הקפיד לבקר את אחותו הרבנית ברזם שתחי', מצד הדין לכבד את האלמנה, וכמובן מתוך חיוב הכרת הטוב על שהשקיעה כל השנים את העול לדאוג לאביו מרן הקה"י זצוק"ל, שהיה גר עם משפחת ברזם.

שניה מהשקיעה בסעודה שלישית

עד שמרן הגיע לגיל שבעים היה אוכל סעודה שלישית בארבע אחה"צ (שעון חורף), וברגע שהגיע זמן השקיעה לא הרשה שישתו מים כלל, אמר שיש חשש ונשמות רשעים נכנסו לתוך המים, יין כן הרשה לשתות (ע"ע ברמ"א סי' רצ"א ס"ב, והמשנה ברורה שם ס"ק יב, ארחות רבינו ח"א עמ' קכו).

מוזמן מנחה גדולה לא אמר גוט שבת כי שלש גדולי ישראל נפטרו אז כידוע, משה רבינו ע"ה, יוסף הצדיק, ודוד המלך (ע"ע משנ"ב או"ח סימן רצ"ב).

הדחת הכלים

בערב שבת הרבנית ע"ה היתה מכינה סבון לשבת, כלומר מוסיפה מים לאמה של הכלים, והיתה שוטפת ביד בלי חשש שיהיה ספוג שיביא לידי סחיטה, פירות דאגה לשטוף לפני שבת, ואף בסוגי פירות וירקות שהיו מצד עצמם נקיים.

בשב"ק כאשר הוציאה מהסיר את הביצים הקשות "החמינדות", השאירה אותם בצד בצלחת שיתקררו, ואז היתה מקלפת את הקליפות, לא שטפה את הביצים כלל, כדי לצננם או בשביל לנקותם ולברור היטב את קליפתם.

חוטא ומחטיא

דמות שהיה לו רבים "שאחזו" אותו לרב, כאשר חלה והגיע למשכב, בקשו ברכה עבורו, מכיוון שלא השיב, הציעו שיתפלל שיחזור בתשובה ובזכות זה יזכה לרפואה שלימה, השיב בחדות: "חוטא ומחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה".

לא תרגזו בדרך

אסר לנהג להיות מאזין בשעת הנסיעה לשעור תורה מחשש "לא תרגזו בדרך", ואמר "מה, אתה רוצה להתהפך?", סכנת נפשות!!!

אסף טיח

שביבי אור במחיצת רבינו - נכתב ע"י אהובו כבנו המחנך הרב סנדר פרייזלר

צדקה

היה לו ארנק ובו כספי צדקה "מעשר כספים", עד זקנותו תמיד לכל אחד שפשט יד וביקש צדקה נתן מטבע קטן (פרוטה).

היה פעם שגם אני נתתי לאחד פרוטה, ואותו איש עני זרק את המטבע מכעס כי רצה לקבל סכום יותר גדול, מרן זצוק"ל ראה זאת ואח"כ אמר לי שהאיש הזה אינו עני, שהרי עני מקבל פרוטה לפרוטה ובסוף חוסך ומי שזורק אינו עני, ומאז, כאשר, היה מגיע אותו איש לא נתתי לו כלום.

פעם נתן לעני אחד סכום גדול, שאלתי אותו למה נתן לו צדקה גדולה, ואמר שיהודי זה הוא אדם ישר ונאמן ומחלק את הצדקה וסומכים עליו.

גארטל

אמר שיש ענין להשים גארטל, חגורה היה מלביש בשחרית ומורידה אחרי הקדיש, שאלתי אותו למה רבים לא מלבישים גארטל, ואמר שהם סומכים על החגורה של המכנסיים, אך אנחנו רוצים גם לקיים "הכון לקראת אלוקיך ישראל", אמרתי לו שאני גם שם גארטל, אך שישביר לי מהי דעת אותם שלא שמים, אך האם הם מקיימים הכון, ואמר שהם סוגרים את כפתור החליפה, וזה גם סוג של הכון.

ביום חול היה מגלגל ביד את הגארטל מהר בלי קיפולים מיוחדים, הבנים ואח"כ הנכדים נהנו בשבת לגלגל את הגארטל, הראה לי מתוך המשנה ברורה שיש לגשת לתפילה בכבוד עם חגורה ומגבעת.

ברכת המזון

בימי חול תחילה הקפיד להגיד את פרק התהילים "מזמור לדוד ה' רועי לא אחסר", ובשבת את פרק שיר המעלות, הסתכל שכל אחד מברך בכסא שם ישב וסעד לא הסכים שיעבירו מקומות, פעם אחת ראה נכד שלא לבש חליפה ומגבעת, הזכיר שזה עצלות.

לקשיי שינה

סיפר לי שיום אחד נגנב ספר, אחר כך התברר שהעוזרת רצתה תרופה לבנה שיש לו קשיי שינה היא ראתה כי תמיד האיש מתחיל לקרוא בספר הקדוש ונרדם, הבינה שזה סגולה להרדם.